

Vékony jég 14. fejezet

Ariana, csütörtök 14 december 2023 - 22:01:59

ma juss

Hiába próbálok úgy tenni, mintha semmi különös nem történt volna, nem megy. Egyszer qen zavarban vagyok Stephen közelében, ami észrevehető Qen bosszantja Qt. Az a baj, hogy nem csak a tény miatt, hogy lefeküdtünk, sokkal inkább az a probléma, hogy elkezdtem benne látni az iszonyatosan vonzó pasit, és képtelen vagyok ezt kikapcsolni. Pedig nem lehet, neki tabunak kellene lennie. Néha mégis azon kapom magam, hogy rajta felejttem a pillantásomat, igenis bizsereg a kezem, hogy hozzá érjek, és nehezen szedem össze az erőt, hogy ezt visszafogjam magamban. Ráizgultam a legjobb barátomra, és ettől finoman szólva is kitört a frász. Sürgősen találnom kell egy pasit, aki segít elfelejteni Lucast, mert erre nem használhatom Stephent.

A kocsiban ülök, nincs hangulatom kiszállni, hogy felmenjek hozzá. Talán egyszer jobb lenne megvárnom idelent, az sokkal biztonságosabb, csak éppen körbe fog rohogni, ha rájön az okra. Na, jó.

Megpróbálom megint megcsörgetni, de nem veszi fel, tehát rohadatul elaludt. Mondom én, hogy hanyagolni kellene ezeket a buliutáni edzéseket.

Az elköszöbában szó szerint belefutok Stephenbe.

Jó reggelt! Köszönöm, én viszont elhagyom a szavakat a látványától. Nem az ért nem reagált a hívásra, mert aludt, hanem mert a zuhany alatt állt, és még azóta is csak nadrágot vett magára. Mindjárt ész vagyok tévesztve, aztán vidáman elmosolyodik a reakciómát látva. Fogalmam sincs, mi történt belém, ezerszer láttam már felmeztelenül.

Oké.

Felöltözzek? Kérdezi, és egy fél lépéssel közelebb lép, én meg elkapom a tekintetemet.

Ha edzeni akarunk menni, nem ártana felelem, mire felnevet.

És oda akarunk?

Tessék?

Elkövetem azt a hibát, hogy végigmérem. A pillantásom megállapodik a felsőtestén, és csak nagyon lassan nézek a szemébe.

A napi testmozgáshoz nem muszáj elérni a teremig.

Nem mozdul, rám bízva a döntést, én viszont hezitálva ácsorgok egy helyben. Egyfelől átkozottul csábító az ajánlat, másrészt pedig pont afelé hajlok, ami elöl menekülni akarok. Ha harmadszor is elcsúbulok, nem lesz megállás &

Menjünk, suttogom kiszáradt szájjal, nem tudhatározottan.

Biztos, Matty?

Szinte bügyös a szavakat, én meg sutba dobom a maradék józanságomat, és áthidalom a közünk lévő Q-kevetés távolságát. Vár, kihívóan bámul rám, de nem tesz semmit, nekem kell lépnem. Csakhogy nem kéne, nagyon nem & Megcsókolom, és abban a másodpercben, hogy a szám az övéhez ér, már nem ereszt. A kezemet a mellkasára simítom, élvezem a Q-re tapintását, Stephen közelében a pillanatom győri egyre feljebb, és én végleg feladom a küzdelmet. Nem érdekel, semmi sem érdekel &

Tudja, mire vágyom, és ez úttal hezitálás nélkül megadja. Nem értem, miért nem bírok ellenállni neki, hiszen nem nyomul igazán, én gyengülök el csupán a lehetőségtől. Hagyom, hogy felégyessen, és utána csak a hamu

maradjon a lelkemben &

Zih álva b ámulom a plafont, k özben nagyon igyekszem nem gondolkodni. Stephen f öl ém hajol, újra cs ókol, nem enged ki a b qvk ör éb Ql, én pedig legy Qz ötten ölelem át a nyak át és cs ókolom vissza.

Mi a fen ét m qvel ünk? suttogom, amikor elszakad t Qlem. Elmosolyodik.

Ne tegy él fel k érd éseket, s Qt v álaszokat se keress feleli, azt án újra a sz ámon a sz ája, és én annyira meg akarom fogadni a tan ács át, de nem megy.

Hazudn ék, ha azt mondan ám, nem j ó vele. Átkozottul élvezem, valami m égis hi ányzik, a testem egyetlen érint és ét Ql hev ül, a lelkem viszont azonnal f ázni kezd.

Ne, Matty sz ól r ám. Ne fil ózd t ül!

Ad m ég egy puszit, azt án felkel az ágyb ól, és h ívogat ón a f ürd Q fel é int a fejével. Nem k övetem azonnal, pr ób álom fejbem helyretenni az elm últ f él ór át. Én nem tudom annyira k önnyed én venni, hogy a legjobb bar átommal kefélek. Úgy t qnik, neki nem okoz t ül nagy t ör ést, de nekem igenis zavar ó. B ár ezek szerint nem annyira, hogy k épes legyek ellen állni &

Mindig megvárja, hogy én l épjek, b ár szinte egyfolyt ában kapom a sejtelmes és n éha a ny ílt megjegyz éseket. Ezzel valahogy sim án el éri, hogy folyamatosan elvesz ítem a fejem. Ha er Qltet é vagy r ám m ászna, val ósz ín qleg hanyatt-homlok menek üln ék, így ink ább kiprovok álja, hogy én legyek az, aki kezdem ényez. Az elm últ h ónapban rendszer lett bel Qle, hogy az ágyban k öt ünk ki, és az a legijeszt Qbb az eg észben, hogy egyre kev ésb é érzem úgy, hogy ebben b ármi kivétlnival ó lenne.

Azt án pont akkor veti el a sulykot, amikor a legkev ésb é sz ám ítók r á &

Fogalmam sincs, mi üt ött bel é, hogy a buli kell Qs k özep én sm ároljon le. R áad ásul olyan h évvel, hogy egy pillanatra tot ál elfelejtem, hol is vagyunk, csak az t ér ít magamhoz, hogy meghallom Craig hangját.

Azt a kurva!

Kij ózanodva tolom el magamtól Stephent, a szem ében értetlenség csillog, én viszont csak zavart érzek, és menek ülheth ékem t ámad.

Hozok m ég egy k ört er Qltetek magamra egy mosolyt, de m ég miel Qtt v álaszolhatna, otthagynom.

Igazs ág szerint nem tudom, mit Ql ijedtem meg ennyire. Nem attól, hogy m ászok megtudják, mi folyik k özt ünk, egyszer qen most tudatosult igaz án, hogy ezt s ürg Qsen be kell fejezn ünk. Miel Qtt annyira messzire jutn ánk a bar áts ágtól, hogy az visszaford íthatatlan lenne &

Mire vissza érek, Stephen nincs az asztalnál, Craig viszont olyan leplezetlen k íváncsis ággal vizslat, hogy az m ár szinte k ényelmetlen.

Mi a fen ét m qveltek? k érdezi, de nem akar ódzik beismerni az igazat.

Semmit.

Az teljesen nyilvánvaló feleli, és k özelebb hajol. Összej öttetek?

Dehogy! v ágom r á felh áborodva, mire felvonja a szem öldökét.

Hát, nekem nagyon úgy t qnt &

Fels óhajtok, a leveg Qvel egy ütt a frusztr áci ómat is igyekszem t ávoz ásrá b írni, de nem siker ül. Igen, pontosan tiszt ában vagyok vele, mindez hogyan n éz ki k ív ülr Ql. Azt nem tudom eld önteni, hogy én minek l ássam & és hogy Stephen vajon hogyan értelmezi.

Matt?

Craig hangja nem s ürget Q, ink ább agg ód ó. Megr ázom a fejem, de nem hagy b ék én, és az igazat megvallva j ólesik a

tör Qd ése, csak épp nem tudok mit kezdeni vele.

Mit m qveltek? teszi fel újra a kérdést.

Nem tudom vallo be, mire ez úttal Q cs óv álja meg a fejét.

Nagyon v ékony j égen t áncoltok, ugye tudod?

Persze motyogom, és abban sem vagyok biztos, hogy egy általán hallja a zenét Ql.

Legalább már értem, mi ért nem láttam mostanában senkivel.

Erre az ért felpillantok, és elönt a pánik a szavak mögött megbújó utalástól. Idegesen tűrok a hajamba, aztán meg sem várom a többieket, lehúzó az italomat. Craig közben csendben figyeli a győtr Qd esetet, de nem szól semmit.

Most viccelsz.

Nem, Matt. Körülötted lóg, rá sem néz senki másra.

Na jó, ennek véget kell vetni, mielőtt Qbb.

Én mondom, hogy Stephen &

Ki ne mond! Várok közbe, mire Craig meglepetten elhallgat. Nem, ezt most végépp nem akarom hallani. Csak kefélnék, és pont eléggé lefoglalom ahhoz, hogy ne kelljen mászt keresnie. Zárom rövidre a témát, Craig meglegyint.

Akkor tartsd csukva a szemed.

Mérgesen hagyom ott. Azt tervezem, hogy leiszom magam, és felszedek valakit, mert azzal két legyet ütök egy csapásra.

Egy darabig úgy ténik, sikerrel járok, aztán megjelenik Stephen, és meghíúsítja a szándékomat.

Hazaráncig ál, de ez úttal nem veszekszem vele érte, csak szótlanul veszem tudomásul, hogy nem jött össze a kiugrás.

Persze ez neki is felténik, és nem hagyja annyiban.

Mi bajod?

Megvonom a vállamat, és nekilátok levenni a cipőmet. Nem vagyok biztos benne, hogy jó ötlet belemenni ebbe a beszélgetésbe, de Stephen nem veszi a lapot.

Matty &

Felpillantok rá, aztán úgy döntök, nem érdekel, kérd Qre vonom. Talán jobb lesz tisztázni, bármennyire nincs kedvem hozzá.

Mi volt ez a mqsor?

Milyen mqsor? érdeklődik, de engem nem vár. Pontosan tudja, miről van szó, látom az arcán, hallom a hangján, és körülötte is ismerem.

Tudod nagyon jól felelem, és felegyenesedem. Most nincs kedvem a játszmáimhoz.

Most az a bajod, hogy nyilvánosan megcsókoltalak? kérdezi óvatosan, mire nemet intek.

Az a bajom, hogy úgy tettél egéssze, mintha együttlennénk.

Egy csók volt! És mi bajod azzal, ha ezt hiszik?

Felöhajtok. Igaza van Craignak, nagyon v ékony j égen t áncolunk. Próbálom úgy megfogalmazni, hogy ne legyenek se sértő, se bunkó, és magamra se haragítsam.

Az, hogy nem így van.

Akkor minek nevezted azt, ami körülünk van?

Hibának, amire rámehet egy barátság szalad ki a számon. Stephen arcvonásai megkéményednek, és tudom, hogy megbántottam. Ha nem félnék a válaszáért, rákérdeznék, hogy mégis mit akar tőlem.

Én szeretem ezt a hibát mondja furcsa hangszíval, majd a számra tapad.

Ez úttal minden tekintetűn élkedőntől a lábamról. Öt perc nem telik el, de már csak nyöszörögni vagyok képes, majd végül engedem, hogy birtokba vegyen, és nem is bánom meg. Fogalmam sincs, honnan tudja ennyire, mire indulok be, de

tökéletesen eltálm minden egyes érintést. Boszorkányos, ahogy a testemmel bánik. Ha a lelkemet is így megtudná fogni, tökéletes lenne, de még csak meg sem rezdül bennem semmi &

Alapvetően nem szeretem az érzelem nélküli szexet, ebben a Lucasszal töltött idő csak megerősített. Stephennel azonban másképp, mert iránta érzek, ha nem is szerelmet. És pont ez a gond. Rettegek tőle, hogy egy nap többet akar élni, mert képtelen lennék megadni neki. Úgy tekintek rá, mintha a bátyám lenne, de az ember nem bátyjába ágyba a testvérével. Stephen nem épp romantikus típus, az viszont tiszta számomra, hogy velem hajlana arra, hogy megpróbálja. Na, ez az, amit Ql kitör a felsz.

Túl sok szabadidőm van mostanában, amivel nem tudok mit kezdeni. Ilyenkor olvasok vagy játszom, de kéthetéről ászoktam, hogy beülök az autóba, zenét kapcsolok, és cáltalánul furikázok. Az egyetlen problémá ezzel, hogy közben egyfolytában gondolkodom.

Még mindig borzasztóan hiányzik Lucas. Hiába nyomunk leátkozottul intenzív meneteket Stephennel, utána mintha sokkal erősebb lenne bennem a hiány. Vágyom Lucas mosolyára, az ölel és ére, a beszélgetéseinkre, és arra, hogy egyszer qen csak velem legyen. Nem találok magamnak új ölel, és erről Ql biztosan nem csupán a megszokás tehet. Még mindig megdobbom a szívem, ha azt látom, hogy elérhet Q a neten, és rossz, hogy nincs mi értő néztem napközben a telefonomat. Annyira gyorsan és könnyedén beleszólt a magam az életembe, szinte észre sem vettem, márminden körülötte forgott. Hogyan szűrhattam el így?

A zene elhalkul, amikor fogadom a beérkező Q hívást. Stephen hangja betölti az autót.

Szia, merre vagy?

Kocsikázom.

Azt hittem, márártthon leszel feleli, és ebből Ql tudom, hogy épp nálam van. Nincs kedvem hazaindulni, találkozni vele pedig még kevésbé. Igazából senkit sem akarok látni, de ha mondanám, akkor sem érdekelné. A fejébe vette, hogy kirángat a depressziómból, én viszont jobb szeretném, ha békén hagyna.

Majd megyek.

Siess! mondja, és leteszi. A zene ismét megszólal, de pont Lucas egyik kedvenc dalára vált a lejátszó, én meg ingerülten kapcsolom el, miközben rákanyarodok a szokásos útvonalra.

Nem értem, miért fáj még mindig ennyire, hogy kidobott. Két és fél hónap telt el, és én továbbra is megveszek utána. Nem kellene márműlnia, halványodnia bennem a szerelemnek? Vagy az ért van így, mert Q volt az első Q, akibe igazán beleszerettem?

Potán ráérek is felejtett, csak én vagyok olyan hülye, hogy szüntelenül utána sóvárgok. Talán mármással műlatja az idejét &

Megszorítom a kormányt. Pocsék érzés elképzelni Qt valaki mással, miközben én meg mit művelek? Befogtam báfelejtőnek a legjobb barátom. Pont azt, akire féltékeny volt &

Leparkolok a ház elé Qt, aztán ülök lehunyt szemmel hosszú percekig, a zenét hallgatva. Megpróbálok összeszedni magam, mire felmegyek, mert nincs kedvem pont Stephennek kiönteni a lelkemet. Megint. Talán ha határozottabban kiálltam volna amellett, hogy ne avatkozzon az életembe, nem itt tartanánk. Melyik az erősebb érzés: a barátság vagy a szerelem?

Már kezdtem aggódni fogad Stephen az első szobában, én viszont megvonom a vállamat, és a cipőqmnek szentelem a figyelmemet.

Nem volt miért.

Mostanában eléggé bezárkózta mondja, erre viszont nem tudok mit felelni, inkább ráhagyom.

Lehet.

Mi a baj, Matty? k érdezi, mik özben k özelebb l ép, hogy megcs ókoljon. Elhajolok el Qle, és a konyha fel é indulok.

Semmi vetem oda f élv állr ól, de igazs ág szerint nem sz ám ítók r á, hogy ennyivel be éri. Nem is Stephen lenne, ha ilyen k önnyen ler ázhatn ám.

Mi ért hazudsz?

K ét sz ó, m égis kataliz átork ént hat, belobban bennem az els Q szikra. M érgesen fordulok vissza, Stephen pedig meglepve torpan meg.

Mert t éged úgysem érdekel, mit érzek.

Ez nem igaz!

Lehunyam a szememet, t ényleg pr ób álok nem veszekedni vele, pedig lehet, hogy az lenne a megold ás. R áz úd ítani évek haragi át és elkeseredetts ég ét.

Akkor is érdekelt, mikor k épes volt ál elmarni mell Qlem mindenkit? sziszegem, Stephen pedig idegesen megnedves íti az ajk át. Nem v álaszol azonnal, az is meglep, hogy egy által án reag ál valamit.

Nem akartalak b ántani.

Nem? k érdezem d üh ösen. Akkor m égis mi volt a kicseszett c élod, hm?

Nem n éz a szemembe, csak álldog ál n ém án, én meg feladom.

Hagyjuk.

Sajn álom.

H át persze.

Nem gondoltam, hogy ennyire belez úgt ál. Nem volt hozz ád &

Be ne merd fejezni a mondatot! v ágok a szav ába, mire d öbbenten hallgat el. Ez úttal nem kapja el a tekintet ét, elsz ántan b ámul r ám, és att ól tartok, most t ényleg nagyon t úlmegy a hat áron.

És mi lesz, ha kimondom? k érdezi k özelebb l épve. Elt ör öd az orrom? Most m ár erre gerjedsz? Ezzel fogott meg?

Berobban bennem a m ásodik szikra. Igazs ág szerint nem tudom, mit tervezek, nem akarom meg ütni, de es élyem sem lenne r á, mert gyorsabb. A falnak l ök, satuba fogja a k ét kezemet, de csak annyit érek el a szabadul ási k ís érettel, hogy fel üv ölt ök a f ájdalomt ól, amikor kicsavarja a bal karomat. Ez magamhoz t ér ít, de a k övetkez Q pillanatban Stephen az ajkamra mar, ezzel az összes d üh ömet átford ítva. Az érint éseinkben csupa indulat tombol, és ez megr ém ít. Elereszti a karomat, én viszont arra haszn álom a szabads ágomat, hogy eltoljam magamt ól.

El ég! Így nem &

Megadom, ha ezt szeretn éd.

Zih álok. A kezemet tov ábbra is a mellkas án tartom, pedig nem mozdul, nem pr ób álkozik újra. Bele sem merek gondolni, milyen ir ányba indultunk el, csak azt tudom, hogy ez így nem j ó. Stephen is r áj ön, hogy vakv ág ányra futott, mert mentetet Qzni kezd.

Sajn álom, elvesztettem a fejem.

B ólítottok, de tov ábbra sem pillantok r á. Most nem akarom tudni, hogyan n éz r ám.

Én is.

Óvatosan visszak úszik a keze az arcomra, és én nem l ök öm el.

M ég mindig? k érdezi.

Igen.

Matty & s óhajítja, miel Qtt megcs ókol. Ez úttal csupa l ágys ág, vigaszt tal álok benne, és belekapaszkodok. Nem kellene, de nem b írok ellen állni. A falnak d Ql ök, Stephen pedig a nyakamra hajol, k özben a nadr ágomat gombolja, és innent Ql nem is érdekel semmi m ás. Nem akarok gondolkodni &

[Előző](#)

[Következő](#)